

1011**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia 19 października 1999 r.

w sprawie regulaminu wykonywania i odbywania kar i środków dyscyplinarnych.

Na podstawie art. 93 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o dyscyplinie wojskowej (Dz. U. Nr 141, poz. 944 i Nr 160, poz. 1083) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1**Przepisy ogólne**

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 4 września 1997 r. o dyscyplinie wojskowej (Dz. U. Nr 141, poz. 944 i Nr 160, poz. 1083),
- 2) zarządzeniu — należy przez to rozumieć zarządzenie wykonania kary dyscyplinarnej lub środka dyscyplinarnego, wydane przez przełożonego dyscyplinarnego, który orzekał w postępowaniu dyscyplinarnym w pierwszej instancji,
- 3) ukaranym — należy przez to rozumieć żołnierza, wobec którego wykonuje się karę dyscyplinarną lub środek dyscyplinarny,
- 4) areszcie — należy przez to rozumieć wojskowy areszt dyscyplinarny, w którym wykonuje się karę dyscyplinarną aresztu izolacyjnego, określony w odrębnych przepisach.

§ 2. 1. Zarządzenie powinno mieć formę pisemną i zawierać:

- 1) powołanie:
 - a) podstawy prawnej,
 - b) orzeczenia, w wykonaniu którego jest wydawane, i daty jego uprawomocnienia się,
- 2) termin rozpoczęcia i miejsce odbywania kary dyscyplinarnej zakazu opuszczania wyznaczonego miejsca przebywania lub aresztu koszarowego,
- 3) sposób odbywania kary dyscyplinarnej zakazu opuszczania wyznaczonego miejsca przebywania lub aresztu koszarowego, w tym określenie:
 - a) przełożonego lub innego żołnierza wzywającego do siebie ukaranego,
 - b) rodzaju i wymiaru dodatkowych zadań na rzecz jednostki wojskowej wykonywanych przez ukaranego,
 - c) przełożonego sprawującego kontrolę wykonywania zadań wymienionych pod lit. b),
- 4) termin zwolnienia z zajmowanego stanowiska służbowego ukaranego karą dyscyplinarną wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe,
- 5) termin wykonania środka dyscyplinarnego oraz wyznaczenie:
 - a) przełożonego ukaranego i przełożonego pokrzywdzonego żołnierza, kontrolujących wyko-

nanie przez ukaranego obowiązku przeproszenia pokrzywdzonego,

- b) przełożonego kontrolującego wykonanie przez ukaranego obowiązku naprawienia wyrządzonej szkody,
- 6) obowiązek poinformowania o wykonaniu kary dyscyplinarnej lub środka dyscyplinarnego.

2. Zarządzenie wykonania warunkowego zawieszenia wykonania kary dyscyplinarnej powinno zawierać elementy, o których mowa w ust. 1 pkt 1—3 i 6, a także pouczenie o prawie, terminie i trybie wniesienia odwołania.

3. Wzór zarządzenia:

- 1) wykonania kary dyscyplinarnej lub kary dyscyplinarnej i środka dyscyplinarnego albo środka dyscyplinarnego stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia,
- 2) wykonania warunkowego zawieszenia wykonania kary dyscyplinarnej stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Orzeczenie o odroczeniu lub przerwaniu wykonania kary dyscyplinarnej zakazu opuszczania wyznaczonego miejsca przebywania albo aresztu koszarowego powinno zawierać:

- 1) podstawę prawną,
- 2) powołanie prawomocnego orzeczenia, którym kara dyscyplinarna została wymierzona, lub zarządzenia,
- 3) okres odroczenia lub przerwania wykonania kary dyscyplinarnej.

2. Orzeczenie o odroczeniu w całości lub w części albo rozłożeniu na raty wykonania kary pieniężnej powinno zawierać elementy, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, a także termin odroczenia jej wykonania w całości lub w części albo warunki rozłożenia na raty.

3. Wzór orzeczenia o:

- 1) odroczeniu lub przerwaniu wykonania kary dyscyplinarnej zakazu opuszczania wyznaczonego miejsca przebywania albo aresztu koszarowego stanowi załącznik nr 3 do rozporządzenia,
- 2) odroczeniu w całości lub w części albo rozłożeniu na raty wykonania kary pieniężnej stanowi załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 4. Zarządzenie albo orzeczenie, dotyczące wykonania kary dyscyplinarnej lub środka dyscyplinarnego, dołącza się do akt postępowania dyscyplinarnego. Przepisy § 7 i § 9 ust. 1—3 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 29 marca 1999r. w sprawie dokumentowania postępowania dyscyplinarnego (Dz. U. Nr 35, poz. 333) stosuje się odpowiednio.

§ 5. Kary i środki dyscyplinarne wykonuje się w sposób humanitarny, z poszanowaniem godności ludzkiej ukaranego.

§ 6. Ukaraný ma obowiązek stosować się do poleceń zmierzających do wykonania orzeczenia o ukaraniu.

Rozdział 2

Wykonywanie i odbywanie kary dyscyplinarnej aresztu izolacyjnego

§ 7. Dowódca jednostki wojskowej, w której pełni służbę żołnierz, któremu została wymierzona kara aresztu izolacyjnego, ustala, w porozumieniu z komendantem aresztu, termin stawienia się żołnierza do odbycia kary oraz wystawia mu skierowanie wskazujące areszt i termin stawienia się do aresztu.

§ 8. Żołnierz skierowany do odbycia kary aresztu izolacyjnego jest obowiązany zabrać ze sobą:

- 1) książeczkę wojskową albo w razie jej utraty lub zniszczenia inny dokument, na podstawie którego można ustalić tożsamość,
- 2) książeczkę zdrowia,
- 3) przybory higieny osobistej.

§ 9. 1. Podstawę przyjęcia ukaranego do aresztu stanowią:

- 1) odpis prawomocnego orzeczenia sądu wojskowego o ukaraniu oraz zarządzenia wykonania kary aresztu izolacyjnego,
- 2) zaświadczenie lekarskie stwierdzające brak przeciwwskazań zdrowotnych do odbycia przez żołnierza kary aresztu izolacyjnego, wydane nie wcześniej niż 48 godzin przed terminem jego stawienia się do aresztu.

2. Przy przyjęciu do aresztu ukaraný jest obowiązany podać swoje dane osobowe.

3. Przyjęcie ukaranego do aresztu następuje po:

- 1) sprawdzeniu dokumentów, o których mowa w ust. 1,
- 2) ustaleniu tożsamości ukaranego.

4. Komendant lub profos aresztu odmawia przyjęcia do aresztu ukaranego, jeżeli:

- 1) został on skierowany bez dokumentów, o których mowa w ust. 1,
- 2) nie posiada żadnego dokumentu, na podstawie którego ustala się tożsamość, albo jeżeli co do tożsamości ukaranego istnieją uzasadnione wątpliwości wynikające z:
 - a) zużycia lub uszkodzenia posiadanego przez niego dokumentu,
 - b) niezgodności między dokumentami a informacjami uzyskanymi od ukaranego,
 - c) braku możliwości uzyskania potwierdzenia tożsamości ukaranego.

5. Przepisu ust. 4 pkt 2 nie stosuje się, jeżeli do aresztu zostanie przekazane pismo dowódcy jednostki wojskowej stwierdzające tożsamość ukaranego, a w przypadku gdy ukaraný nie ma dokumentów wymienionych w § 8 pkt 1 — także aktualna fotografia ukaranego.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, żołnierz kieruje się do jednostki wojskowej, w której pełni on służbę, powiadamiając natychmiast dowódcę tej jednostki wojskowej.

§ 10. 1. W razie zawinionego niestawienia się żołnierza do aresztu w wyznaczonym terminie, dowódca jednostki wojskowej:

- 1) powiadamia o tym właściwy wojskowy sąd garnizonowy,
- 2) poleca doprowadzenie żołnierza do aresztu przez wojskowy organ porządkowy.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przepis § 7 i § 9 ust. 1 pkt 2 stosuje się odpowiednio.

§ 11. 1. Dane osobowe ukaranego karą aresztu izolacyjnego, datę i godzinę oraz podstawę jego przyjęcia do aresztu, datę i godzinę oraz podstawę jego zwolnienia z aresztu, przyjęcie do depozytu i zwrot z depozytu jego rzeczy odnotowuje się w książce ewidencji żołnierzy odbywających karę aresztu izolacyjnego.

2. Wzór książki ewidencji żołnierzy odbywających karę aresztu izolacyjnego określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

3. Komendant lub profos aresztu zawiadamia natychmiast dowódcę jednostki wojskowej, w której ukaraný karą aresztu izolacyjnego pełni służbę wojskową, oraz właściwy wojskowy sąd garnizonowy o przyjęciu do aresztu i zwolnieniu z niego, podając datę i godzinę przyjęcia lub zwolnienia.

§ 12. 1. Przy przyjęciu do aresztu ukaraný karą aresztu izolacyjnego jest obowiązany przekazać do depozytu:

- 1) dokumenty, o których mowa w § 8 pkt 1 i 2,
- 2) urządzenia telekomunikacyjne, urządzenia służące do rejestrowania lub odtwarzania informacji,
- 3) przedmioty, których posiadanie jest niedozwolone ze względu na bezpieczeństwo lub ustalony w areszcie porządek, a w szczególności: noże, brzytwy, żyletki, narzędzia do cięcia metalu, środki służące do obezwładniania, środki odurzające lub psychotropowe oraz alkohol.

2. Przy przyjęciu do aresztu ukaraný karą aresztu izolacyjnego jest obowiązany przekazać do depozytu również dokumenty inne niż dokumenty, o których mowa w § 8 pkt 1 i 2, przedmioty wartościowe oraz inne przedmioty, z wyjątkiem wyrobów tytoniowych, przedmiotów osobistego użytku, a w szczególności zegarka, notatek, listów, fotografii członków rodziny i innych osób bliskich, przedmiotów kultu religijnego, materiałów piśmiennych oraz prasy codziennej, czasopism i książek. Ukaraný karą aresztu izolacyjnego może prze-

kazać do depozytu pieniądze, o czym należy go pouczyć.

3. Dokumenty, pieniądze, przedmioty wartościowe oraz inne przedmioty, o których mowa w ust. 1 i 2, wpisuje się do książki ewidencji żołnierzy odbywających karę aresztu izolacyjnego, określając cechy charakterystyczne tych dokumentów i przedmiotów lub kwotę pieniędzy. Wykaz rzeczy przyjętych do depozytu podpisuje żołnierz przyjmujący oraz ukarany karą aresztu izolacyjnego.

§ 13. 1. Przy przyjęciu do aresztu oraz w razie potrzeby, uzasadnionej wyłącznie względami bezpieczeństwa w areszcie, ukarany karą aresztu izolacyjnego podlega w każdym czasie kontroli. Kontroli podlega w szczególności odzież, bielizna i obuwie ukaranego karą aresztu izolacyjnego oraz pomieszczenie, w którym on stale lub czasowo przebywa, a także przedmioty dostarczane mu lub przekazywane przez niego innym osobom.

2. Paczki otrzymane przez ukaranego karą aresztu izolacyjnego podlegają kontroli w jego obecności. W paczkach nie mogą być dostarczane artykuły, których sprawdzenie jest niemożliwe bez naruszenia w istotny sposób ich substancji, oraz artykuły w opakowaniach utrudniających kontrolę ich zawartości.

3. Kontrolę osobistą przeprowadza się z poszanowaniem godności ludzkiej i praw człowieka, w sposób możliwie najmniej naruszający dobra osobiste ukaranego karą aresztu izolacyjnego. W szczególności kontroli osobistej dokonuje się przez żołnierza tej samej płci i w pomieszczeniu niedostępnym w czasie kontroli dla osób postronnych.

4. Przedmioty, o których mowa w § 12 ust. 1 pkt 3, znalezione w czasie kontroli ukaranego karą aresztu izolacyjnego, podlegają przekazaniu do depozytu i zaewidencjonowaniu.

§ 14. Ukaraný karą aresztu izolacyjnego ma prawo bezzwłocznie po przyjęciu go do aresztu zawiadomić o miejscu swojego pobytu rodzinę lub osobę najbliższą.

§ 15. 1. Ukaranego karą aresztu izolacyjnego umieszcza się w celi mieszkalnej wieloosobowej lub jednoosobowej, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. W jednej celi umieszcza się żołnierzy tych samych korpusów osobowych i tej samej płci.

3. W celi jednoosobowej można umieścić żołnierza, gdy wynika to z zaleceń lekarza lub psychologa.

§ 16. 1. Ukarani karą aresztu izolacyjnego przebywają w areszcie pod nadzorem profosa lub komendanta aresztu.

2. Komendant i profos aresztu mają obowiązek podejmowania odpowiednich działań celem zapewnienia bezpieczeństwa osobistego ukaranym karą aresztu izolacyjnego.

3. Areszt jest obiektem podlegającym ochronie.

§ 17. Ukaranego przyjętego do aresztu należy niezwłocznie poinformować o prawach i obowiązkach, a zwłaszcza umożliwić mu zapoznanie się z przepisami rozporządzenia dotyczącymi wykonywania kary aresztu izolacyjnego.

§ 18. 1. Ukaraný karą aresztu izolacyjnego ma prawo w szczególności do:

- 1) kontaktowania się z rodziną i innymi osobami bliskimi,
- 2) prowadzenia korespondencji,
- 3) składania skarg, wniosków i próśb,
- 4) opieki lekarskiej,
- 5) wykonywania praktyk religijnych i korzystania z zorganizowanej postugi religijnej,
- 6) wyżywienia, według norm określonych w odrębnych przepisach,
- 7) otrzymywania paczek,
- 8) dysponowania pieniędzmi,
- 9) dokonywania zakupów,
- 10) poruszania się po areszcie w czasie i miejscach ustalonych w porządku dnia,
- 11) spaceru i wypoczynku,
- 12) korzystania z książek i prasy.

2. Korzystanie przez ukaranego karą aresztu izolacyjnego z przysługujących mu praw powinno następować w sposób nie naruszający praw innych osób oraz nie zakłócający ustalonego w areszcie porządku dnia.

§ 19. 1. Ukaraný karą aresztu izolacyjnego ma prawo do korzystania z odwiedzin rodziny, a innych osób bliskich — za zezwoleniem komendanta lub profosa aresztu. Odwiedziny trwają sześćdziesiąt minut, a za zezwoleniem komendanta lub profosa aresztu mogą być przedłużone.

2. Odwiedziny, o których mowa w ust. 1, mogą odbywać się:

- 1) jeden raz w ciągu doby,
- 2) nie więcej niż jednocześnie z dwiema osobami.

3. W uzasadnionych przypadkach komendant lub profos aresztu może zezwolić na zwiększenie liczby odwiedzin w ciągu doby lub na większą liczbę osób odwiedzających.

4. Na polecenie komendanta aresztu odwiedziny odbywają się w obecności profosa, w sposób umożliwiający bezpośredni kontakt ukaranego karą aresztu izolacyjnego z osobą odwiedzającą, przy oddzielnym stoliku.

5. Zasady i sposób odbywania odwiedzin podaje się do wiadomości osobom odwiedzającym.

6. W razie naruszenia przez ukaranego karą aresztu izolacyjnego lub osobę odwiedzającą ustalonego sposobu odbywania odwiedzin, mogą być one przerwane lub zakończone przed czasem przeznaczonym na odwiedziny.

§ 20. 1. Korespondencja ukaranego karą aresztu izolacyjnego nie podlega cenzurze.

2. Ukaranemu karą aresztu izolacyjnego udostępnia się, jeżeli o to wnosi, przedmioty niezbędne do sporządzenia skargi lub wniosku albo pisma w sprawie, w której jest uczestnikiem postępowania.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do wystania jednego listu osobistego w czasie odbywania kary.

§ 21. 1. Ukaraný karą aresztu izolacyjnego ma prawo bezpośredniego zwracania się ze sprawami osobistymi do komendanta i profosa aresztu oraz ze skargami, z prośbami i wnioskami związanymi z wykonywaniem kary aresztu — do osób uprawnionych do kontroli wykonywania kary.

2. Składanie skarg i wniosków zbiorowych, jak również przez poszczególnych ukaranych karą aresztu izolacyjnego w imieniu ogółu lub grupy ukaranych, jest niedozwolone.

§ 22. 1. Skargę lub wniosek ukaranego karą aresztu izolacyjnego, związane z działalnością aresztu, jego komendant przedstawia bezzwłocznie dowódcy jednostki wojskowej, któremu areszt podlega, informując go o terminie zwolnienia ukaranego z aresztu, a inne przesyła organom wskazanym przez ukaranego, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Jeżeli skarga lub wniosek ukaranego karą aresztu izolacyjnego są adresowane do niewłaściwego organu, komendant aresztu przekazuje je właściwemu organowi.

3. Organ właściwy do załatwienia skargi lub wniosku, o których mowa w ust. 1, powiadamia ukaranego karą aresztu izolacyjnego o sposobie ich załatwienia, za pośrednictwem komendanta aresztu, w terminie nie dłuższym niż trzy dni, a jeżeli został on już zwolniony z aresztu — za pośrednictwem przełożonego żołnierza, w terminie określonym w odrębnych przepisach.

4. Skargi i wnioski, o których mowa w ust. 1, oraz sposób ich załatwienia podlegają ewidencjonowaniu w książce skarg i wniosków znajdującej się w areszcie.

§ 23. 1. Ukaraný karą aresztu izolacyjnego ma prawo, w sposób nie naruszający zasad tolerancji i nie zakłócający ustalonego w areszcie porządku dnia, wykonywać praktyki religijne.

2. Ukaraný karą aresztu izolacyjnego może, za zgodą komendanta lub profosa aresztu, korzystać z indywidualnej postugi religijnej w terminach innych, niż określa to ustalony w areszcie porządek dnia.

§ 24. 1. Ukaraný odbywa karę aresztu izolacyjnego w umundurowaniu polowym bez pasa głównego i w obuwiu bez sznurowadeł.

2. Ukaranemu karą aresztu izolacyjnego wydaje się:

- 1) ubranie robocze — jeżeli prace przez niego wykonywane lub względy higieny to uzasadniają,

- 2) na noc — piżamę, materac, koc, prześcieradło i poduszkę z poszewką, a gdy temperatura w celi wynosi poniżej + 18°C — dodatkowy koc,

- 3) bieliznę odpowiednią do pory roku,

- 4) środki do utrzymania higieny osobistej, jeżeli ich nie posiada.

§ 25. 1. Ukaraný karą aresztu izolacyjnego ma prawo do posiadania w celi trwałych artykułów żywnościowych oraz przedmiotów osobistego użytku, z wyjątkiem tych, których posiadanie jest niedozwolone, a także notatek i zapisków, listów, fotografii, materiałów piśmiennych, książek, prasy codziennej i czasopism.

2. Artykuły żywnościowe uznane przez lekarza albo komendanta lub profosa aresztu za nie nadające się do spożycia podlegają zniszczeniu w obecności ukaranego karą aresztu izolacyjnego.

§ 26. Ukaraný karą aresztu izolacyjnego może dysponować pieniędzmi, przedmiotami wartościowymi i innymi, stanowiącymi jego własność, znajdującymi się w depozycie oraz otrzymanymi w przekazach pocztowych i paczkach, z wyjątkiem przedmiotów, których posiadanie w areszcie jest niedozwolone.

§ 27. 1. Ukaraný karą aresztu izolacyjnego korzysta z niezbędnego dla zdrowia wypoczynku, w szczególności z prawa do co najmniej godzinnego spaceru w wyznaczonym miejscu, na wolnym powietrzu i ośmiogodzinnego czasu przeznaczonego na sen w ciągu doby.

2. W razie naruszenia przez ukaranego karą aresztu izolacyjnego ustalonego sposobu odbywania spaceru, spacer może być zakończony przed czasem.

§ 28. 1. Dowódca jednostki wojskowej, któremu podlega areszt, ustala porządek dnia w areszcie.

2. Porządek dnia powinien określać w szczególności:

- 1) ośmiogodzinny czas w porze nocnej przeznaczony na sen,
- 2) czas wykonywania prac porządkowych w areszcie,
- 3) czas i miejsce spożywania posiłków,
- 4) zasady poruszania się ukaranych po terenie aresztu,
- 5) czas, miejsce i sposób odbywania spacerów,
- 6) czas i miejsce palenia tytoniu,
- 7) czas i sposób korzystania z kąpieli,
- 8) terminy, miejsce, czas i sposób dokonywania zakupów oraz odbywania odwiedzin,
- 9) czas i miejsce korzystania z postug religijnych,
- 10) terminy i miejsce przyjmowania ukaranych karą aresztu izolacyjnego w sprawach skarg i wniosków, a także przyjmowania przez lekarza lub psychologa.

3. Ukaranego karą aresztu izolacyjnego zaznajamia się z obowiązującym w areszcie porządkiem dnia przy przyjęciu do aresztu.

§ 29. 1. Potrzebę wykonywania dodatkowych zadań na rzecz jednostki wojskowej przez ukaranego karą aresztu izolacyjnego, wymiar tych zadań oraz przełożonego sprawującego kontrolę nad ich wykonywaniem zgłasza się komendantowi lub profosowi aresztu.

2. Rodzaj zadań, o których mowa w ust. 1, oraz czas ich wykonywania przez ukaranego karą aresztu izolacyjnego w danym dniu stwierdza się w książce meldunków znajdującej się w areszcie.

§ 30. Ukaraný karą aresztu izolacyjnego jest obowiązany do:

- 1) przestrzegania przepisów rozporządzenia dotyczących wykonywania i odbywania kary aresztu izolacyjnego oraz ustalonego w areszcie porządku dnia,
- 2) wykonywania rozkazów komendanta i profosa aresztu, a także poleceń przełożonych kontrolujących wykonywanie dodatkowych zadań na rzecz jednostki wojskowej,
- 3) wykonywania prac porządkowych w areszcie,
- 4) dbania o:
 - a) higienę osobistą, jak również należyty stan i czystość pomieszczeń, w których przebywa,
 - b) mienie aresztu,
- 5) poddania się kontroli osobistej.

§ 31. Spośród ukaranych karą aresztu izolacyjnego umieszczonych w celi wieloosobowej wyznacza się starszego celi. Do obowiązków starszego celi należy dbałość o przestrzeganie przez ukaranych ustalonego w areszcie porządku dnia oraz obowiązków, o których mowa w § 30 pkt 4, a także informowanie komendanta lub profosa aresztu o potrzebach bytowych i zdrowotnych ukaranych.

§ 32. 1. Tryb kontrolowania przez sędziów i prokuratorów wojskowych wykonywania kary aresztu izolacyjnego określają odrębne przepisy.

2. Prawo kontrolowania warunków, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia aresztu, określonych w odrębnych przepisach, oraz kontrolowania dokumentacji znajdującej się w areszcie mają: dowódca jednostki wojskowej, któremu areszt podlega, przełożeni tego dowódcy i osoby przez nich upoważnione na piśmie, a także oficer inspekcyjny garnizonu i jego pomocnik.

3. Dowódca jednostki wojskowej, któremu areszt podlega, jest obowiązany co najmniej raz w miesiącu kontrolować cele i inne pomieszczenia aresztu.

4. Osobom upoważnionym do kontroli aresztu należy umożliwić niezwłoczne jej przeprowadzenie, a zwłaszcza rozmowę z ukaranymi karą aresztu izolacyjnego bez udziału innych osób, wgląd w dokumentację oraz lustrację wszystkich pomieszczeń aresztu.

5. Osoby przeprowadzające kontrolę, o której mowa w ust. 1 i 2, odnotowują ten fakt w książce meldunków znajdującej się w areszcie.

§ 33. Komendant lub profos aresztu są obowiązani do bezzwłocznego zawiadomienia komendanta właściwej terytorialnie jednostki organizacyjnej Żandarmerii

Wojskowej lub prokuratora wojskowego o każdym przypadku popełnienia przez ukaranego karą aresztu izolacyjnego przestępstwa lub wykroczenia, a dowódcę jednostki wojskowej, w której pełni on służbę, o każdym przypadku popełnienia przewinienia dyscyplinarnego.

§ 34. Ukaranego karą aresztu izolacyjnego zwalnia się bezzwłocznie z aresztu:

- 1) po odbyciu kary,
- 2) w razie uchylecia kary,
- 3) w razie przerwania wykonania kary.

§ 35. 1. Ukaranemu karą aresztu izolacyjnego zwalnianemu z aresztu zwraca się, za pokwitowaniem odbioru, rzeczy przekazane do depozytu.

2. Profos aresztu rozlicza ukaranego karą aresztu izolacyjnego zwalnianego z aresztu z przedmiotów wydanych mu na czas pobytu w areszcie.

Rozdział 3

Wykonywanie i odbywanie kary dyscyplinarnej aresztu koszarowego oraz zakazu opuszczania wyznaczonego miejsca przebywania

§ 36. O treści zarządzenia wykonania kary dyscyplinarnej aresztu koszarowego lub zakazu opuszczania wyznaczonego miejsca przebywania informuje się niezwłocznie ukaranego, za pośrednictwem jego przełożonego, a także innego żołnierza kierującego wykonaniem kary lub kontrolującego wykonanie kary.

§ 37. 1. W przypadku zaistnienia ważnej przeszkody, a w szczególności:

- 1) choroby ukaranego,
- 2) śmierci lub ciężkiej choroby członka rodziny ukaranego,
- 3) klęski żywiołowej,
- 4) ogłoszenia alarmu w jednostce wojskowej,
- 5) wyjazdu na ćwiczenia

— przełożony dyscyplinarny, który zarządził wykonanie kary dyscyplinarnej aresztu koszarowego lub zakazu opuszczania wyznaczonego miejsca przebywania, może, do czasu ustania przeszkody, zmienić określony w zarządzeniu termin, sposób i miejsce ich wykonywania i odbywania albo orzec o odroczeniu lub przerwaniu ich wykonania.

2. Wydanie zarządzenia lub orzeczenia, o którym mowa w ust. 1, powinno nastąpić z uwzględnieniem terminu określonego w art. 91 ust. 1 ustawy.

3. Przepis § 36 stosuje się odpowiednio.

§ 38. Odpis zarządzenia wykonania warunkowego zawieszenia wykonania kary dyscyplinarnej aresztu koszarowego lub zakazu opuszczania wyznaczonego miejsca przebywania doręcza się, za pokwitowaniem odbioru, w terminie nie dłuższym niż trzy dni od daty wydania zarządzenia — ukaranemu i rzecznikowi dyscyplinarnemu.

Rozdział 4

**Wykonywanie innych kar dyscyplinarnych
oraz środków dyscyplinarnych**

§ 39. 1. Wykonanie kary dyscyplinarnej:

- 1) upomnienia,
- 2) nagany,
- 3) ostrzeżenia o niepełnej przydatności na zajmowanym stanowisku służbowym,
- 4) ostrzeżenia o niepełnej przydatności do nadterminowej zasadniczej służby wojskowej lub do czynnej służby wojskowej pełnionej w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego albo do zawodowej służby wojskowej

— następuje z dniem doręczenia ukaranemu zarządzenia wykonania kary.

2. Wzór zarządzenia wykonania kary dyscyplinarnej, o której mowa w ust. 1, stanowi załącznik nr 6 do rozporządzenia.

§ 40. 1. Po wydaniu zarządzenia wykonania kary dyscyplinarnej wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe przełożony dyscyplinarny, który orzekał w pierwszej instancji, zwalnia niezwłocznie ukaranego z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego i wyznacza na niższe stanowisko służbowe, z zastrzeżeniem ust. 2, w trybie określonym w odrębnych przepisach.

2. W przypadku gdy przełożony dyscyplinarny, który orzekał w pierwszej instancji, nie jest właściwy do wykonania kary dyscyplinarnej wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe, przesyła niezwłocznie odpis prawomocnego orzeczenia oraz odpis zarządzenia do organu uprawnionego, na podstawie odrębnych przepisów, do jej wykonania.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, przełożony dyscyplinarny, który orzekał w pierwszej instancji, wydaje odrębne zarządzenie wykonania środka dyscyplinarnego, jeżeli został zastosowany obok kary dyscyplinarnej.

§ 41. 1. W wykonaniu prawomocnego orzeczenia o wymierzeniu kary pieniężnej, jeżeli nie zachodzi okoliczność określona w art. 90 ust. 2 ustawy, przełożony dyscyplinarny, który orzekał w pierwszej instancji, przesyła niezwłocznie odpis orzeczenia oraz odpis zarządzenia do organu finansowego uprawnionego, na podstawie odrębnych przepisów, do dokonywania potrąceń z uposażenia żołnierza.

2. W przypadku gdy przełożony dyscyplinarny zarządził wykonanie warunkowego zawieszenia wykonania kary pieniężnej, przesyła do organu finansowego uprawnionego, na podstawie odrębnych przepisów, do dokonywania potrąceń z uposażenia żołnierza, odpis prawomocnego orzeczenia o wymierzeniu kary pieniężnej oraz odpis zarządzenia — po upływie pięciu dni od dnia, w którym upłynął termin do wniesienia odwołania, lecz nie później niż ośmiu dni.

3. Jeżeli wykonanie kary pieniężnej pociągnęłoby dla ukaranego lub jego rodziny zbyt ciężkie skutki, przełożony dyscyplinarny, który orzekał w postępowaniu dyscyplinarnym w pierwszej instancji, może z urzędu lub na wniosek ukaranego orzec o odroczeniu w całości lub w części albo rozłożeniu na raty na czas niezbędny — potrącania kary pieniężnej z uposażenia żołnierza.

4. Wydanie orzeczenia, o którym mowa w ust. 3, powinno nastąpić z uwzględnieniem terminu określonego w art. 91 ust. 1 ustawy.

5. Przełożony dyscyplinarny, orzekający w postępowaniu dyscyplinarnym w pierwszej instancji, który wydał orzeczenie o odroczeniu wykonania kary pieniężnej lub rozłożeniu jej na raty, przesyła niezwłocznie odpis tego orzeczenia i prawomocnego orzeczenia o wymierzeniu kary pieniężnej do organu finansowego uprawnionego, na podstawie odrębnych przepisów, do dokonywania potrąceń z uposażenia żołnierza.

§ 42. 1. Jeżeli obok kary dyscyplinarnej został zastosowany środek dyscyplinarny, przełożony dyscyplinarny, który orzekał w pierwszej instancji, może wydać jedno zarządzenie albo odrębnie zarządzić wykonanie kary dyscyplinarnej lub środka dyscyplinarnego, uwzględniając w szczególności:

- 1) organy uprawnione do wykonania kary dyscyplinarnej i środka dyscyplinarnego,
- 2) termin, sposób, warunki i miejsce wykonywania kary dyscyplinarnej i środka dyscyplinarnego, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Środek dyscyplinarny powinien być wykonywany w pierwszej kolejności, chyba że zaistniała przeszkoda uniemożliwiająca spełnienie przed wykonaniem i odbywaniem kary dyscyplinarnej obowiązku wynikającego z zastosowanego środka dyscyplinarnego — zobowiązania do przeproszenia pokrzywdzonego lub zobowiązania do naprawienia wyrządzonej szkody.

§ 43. 1. Podanie informacji o wymierzonej karze dyscyplinarnej wykonuje się przez zamieszczenie stosownej informacji w rozkazie lub decyzji i ich odczytanie w czasie odprawy albo zbiórki żołnierzy, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Informacja o wymierzonej karze dyscyplinarnej nie może być podana do wiadomości:

- 1) podwładnych ukaranego,
- 2) żołnierzy posiadających niższy stopień wojskowy, jeżeli nie są przełożonymi ukaranego,
- 3) osób zajmujących stanowisko służbowe niższe niż ukarany.

Rozdział 5

Przepis końcowy

§ 44. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *J. Onyszkiewicz*